

ГОЛОС УКРАЇНИ

Влада — Радам!

Газета Верховної Ради Української РСР

◆ № 67 ◆ Субота, 6 квітня 1991 року ◆

Ціна 10 коп.

Авва Отче, люби оцю землю

(І чашу пронеси...)

Не карай її смертю і злом,
Закипають даліни разтерзані наші
Не медами вже б'ється, і не молакам,
А січуть і карають її суховії...
Ось і час надійшов нам платити барги.

Авва Отче! Мати Маріє!

...На землях перехрестя розп'яті боги.
Та в хвилину останню, у безнадії,
Повивившись в зіниці поліських азер,
Порятує, о мій Боже, мою Україну,
Не адцурайся від неї тепер.

Фото Івана ТИТАРЕНКА.

ПРИЙНЯТО Постановою про подальше збільшення фонду зарплатної плати працівників вугільної промисловості. Уряд України рекомендує прийняти внаслідок цього документ. Згідно з розпорядженням Кабінету міністрів, підприємствам вугільної промисловості дозволено самостійно реалізовувати на внутрішньому і зовнішньому ринку до 7 відсотків продукції за договірними цінами.

Установлено додаткові пільги працівникам підприємств, установ та організацій, розташованих у районах Крайньої Півночі та прирівняних до них. Додано пункт списку робіт і професій, які дають право на пенсію, незалежно від віку при зайнятості на них не менше 25 років.

Повністю Постановою Кабінету міністрів будуть опубліковані наступні номери.

КОМУНІСТИЧНИМ суботником вирішили відзначити півніську річницю колективу радів підприємств і господарств Дніпропетровської області. Металурги, машинобудівники і селяни, які вступили з такою ініціативою, пропонують напревити зароблені кошти на спорудження комплексів для дітей-сиріт та будинків ветеранів, залучаючи також інші сили створення відповідного фонду.

Підтримавши цей почин, бюро обкому Компартії України і обкому комсомолу залучили комуністів, молодь, усіх трудящих області продемонструвати 20 квітня на суботнику вірність справі В. І. Леніна.

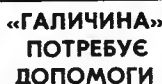
НА ЗУСТРІЧІ з робітниками Київського виробничого об'єднання імені Артёма член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України, Станіслав Гуренко заявив: «Я проти «пожарного» підписання союзного договору, до чого звільняє Президент СРСР Михайло Горбачов». Договір, за його думкою, необхідно всебічно і старанно обмірковувати в усіх республіках і інших державах утворення, які будуть його суб'єктами. І лише після їх схвалення подати на підписання.

ВЕЛИКА група депутатів Верховної Ради Української РСР протягом двох тижнів знайомилась з діяльністю законодавчих органів США.

Заплановано зустрічі з сенаторами, конгресменами, губернатором і членами Верховного суду штату, релігійним діячем, місцевому громадою української діаспори.

Грошову забезпечення поїздки до Америки депутати Верховної Ради УРСР взяли на себе інформаційне агентство США ЮСІА.

Порадуйте свій народ хоч
наостанку, Михайле Сергію
внучу! Йй-богу, він вартий то-
го...
А, може, я помиляюся, ша-
новний читачу?
БОРИС СИДОРЕНКО.

Характеристики

Футбол

«ГАЛИЧИНА» ПОТРЕБУЄ ДОПОМОГИ

Якщо відверто, то публікація в «Комсомольской правде» від 2 квітня про те, як генерали розіграли команду «Галичина» з Дрогобича, сприйняла наче характерний для початку цього місяця жарт.

І, справді, зовсім недовго наша газета розмістила інформацію про підготовку цього нелегального до молодого чемпіонату СРСР у буферній зоні.

За роз'ясненнями звернувся до заступника голови Федерації футболу УРСР, заслуженого тренера республіки Євгена КОТЕЛЬНИКОВА.

— В тій публікації, мабуть, мовно-стилістичні помилки, — сказала він, — це частина правди. Військова зброя з футболу не існує. Але можна зрозуміти армію, яка й сама сьогодні має адміністративні проблеми. Звичайно, це неприємне рішення для «Галичини». Пішло з неї через це п'ять футболістів, які мали значення прапорщиків, і до Мукачевого перебралися головний тренер.

Але все це — це не катастрофа. Адже «Галичина» залишилася, вона існує й виступає в чемпіонаті країни.

Інша річ, що нелегальна потреба в екіпіровці допомогла підтримати. Республіканська Федерація футболу, я про це заявляю авторитетно, зробить усе, щоб зберегти цей самобутній колектив.

Мене, якщо відверто, здивувала позиція відомого в минулому гравця львівських «Карпат» Левака Брозарського. Цей відомий фактично, як відомо, допомагає Валерію Непомнящому збірній Камеруну. Повернувшись на Україну, Брозарський почав працювати в спортінтернаті. І от тепер йому запропонували очолити «Галичину». Але він не погоджується. Можливо, зважаючи, що немає досвідчених гравців. Але вони неодмінно з'являться. І ще одне. Виявляється, і це мені, — не робота з командою тоді, коли все гаразд, а саме в критичний момент треба подати їй рушій. Хотілося, щоб шановний Левако Брозарський переглянув свою позицію...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

ВАЛЕРІЙ Ланікура — латинанин... Хто б міг подумати! Воїстину: багато в світі дів, найбільше з них — латини. Пам'ятаю ще по альма-матер, Київському держуніверситету, бігало тонко, високо хлопчисько з двома жовтими гарними очима. По всіх студентських диспутах Валерій запитав: таке, що аж дух забивало. Хоч і стояли ще лагідні шістдесяті

ВІОЛОНЧЕЛЬНИЙ ВИТИНАННИК

ронні. Та все одно незвично сприймалося: таке зелене й таке сміливе!

А він, виявляється, дошунувася істини — мав же природне право людини на це. Та, являю, справжнє іще щось, чисто своє, індивідуальне. Комусь досить просто готувати їдло, зазначеного рецепту, а йому треба було самому докопатися до всього. Не ястигна, ятім, спитати, чи було у нього тоді на ньому розбурху, сп'янілому з свободи, логічному фанатизмі відчуття, що цей зародок людського духа неадекватно захищений?

Тепер думаю, що, незважаючи на юність, Валерій Ланікура, мабуть, інтуїтивно передчував, що нелогічні пелюстки ваче-слава Кудіна, неординарні аналізи тернистого шляху української літератури Петра Кононенка, блискучі екскурси в історію

української культури Івана Дзюби та й Драчевий ніж у сонці і багато іншого незабаром будуть затиснуті пабетами ідеологічних шор. Тому й поспішав, являю, Валерій скопити, відчуття, усвідомити — язати з собою назавжди. І такі язав згусток інтелектуального сплеску, яким іскрилося університетське життя 60-х років. Вочевидь, просочив небитим серед антропогенного покоління трохи старших шістдесятників.

Слава Богу, що Валерію Ланікурі лощастливо. Відтак пощастило цілому поколінню 80—90-х років, до яких він звертається щотижня по Українському радіо з колегою Сусанною Кароноз у програмі «Педагогічні роздуми».

Про що ті роздуми? Усімніть радіоточку у суботу о 16.10. Якщо яам вже нема діпа до шопи (діти зросли), то ян з

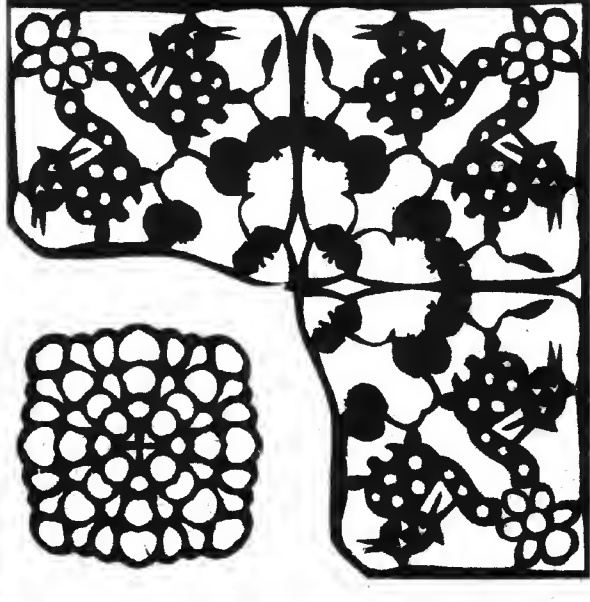
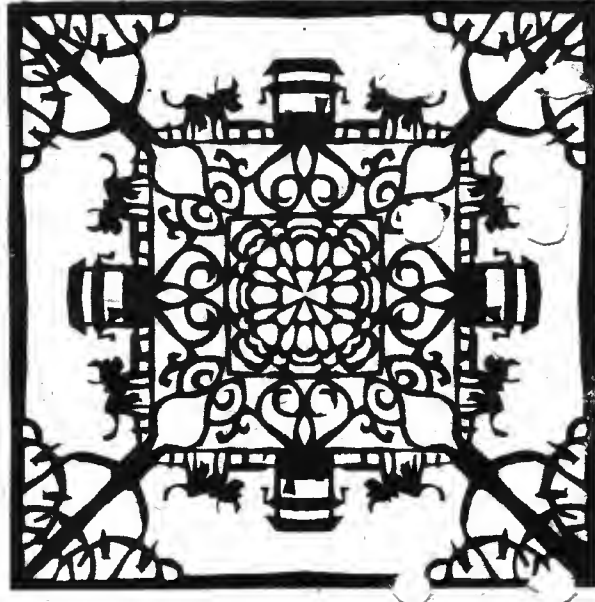
бопом дойдете, що її незгойдні рани проляоточать. І дізнатеся, також, що є зопоті розсипи мудрості, гуманності, можливо, рознідані яони по далених гнібних, можливо, в наших мегаполісах їм ніколи й не прорості... Та все одно є надія. І це — життя.

А латинанин Валерій — у прямому розумінні цього слова. Ось яони, його рукозортні шедеври, янізані із зяичайного паперу. Витинанками Валерій ніби відізнався на генну латини слоті предків. Отак буває — спрацює божественний імпульс, і людина розкривається. Звичайно, саме та людина, як Валерій Ланікура. Витинанками-оберегами яні стоять бар'єр між добром і злом, очищає тих, чий погляд торкнеться цього днягоглядя, від нечистої сили, наговору, наворочення... Віднається уяжно і ця краса. Душа потелішає! Отже, все гаразд...

Людила КОРОЛЬ.

На знімках: Валерій Ланікура; а це — витинанки, мереживне диво із звичайнісінького паперу.

Фото Ігоря ШРАМКА.

ГОР'Я І НАЗАД

Наші мандрівки

а ось про мандрувати до-перешнім інтервалом, вишкун-деноруючи чинну частину, як гу-ВВІРУ.

рушити в спальний Будапешт? нв запас-ельно із стини на коколіний ретельний дах, спру-польований пере-мафіозі. шин. Бау-

ли, набиті прасками, фенами, електробритвами. Іншим начинням, розмітаються блискавично. Огородний залізничний записав до кишені жменю блискавичних виделок. Відбувшись «малою кроаю», люди повертаються до аагоніа.

Нарешті, потяг сформова-но і подано на перон. До від-ходу лишається хвили двад-цять. Біля митного залу на-топа. Тут уже й коневі зро-зуміло, що часу на огляд не вистачить. Напряга наближа-ється до червоної rischi. Солдати займають перон. Складні двері виходу зами-нають. «Бути чи не бути?»

Відома сентенція набуває тут чисто прикладного значення. Нарешті, брязнувши буферами, потяг рушає. За півго-дини він перетне кордон. Що робити? З одного боку — здобути в муках речі, з іншо-го — квиток і місяць чекан-ня. Неофіти ламають руки. Шкода, ой, як шкода... Час

стискається до секунди. Джинсова група кавказців, протаривши скло і збивши з ніг солдата, моа за останню надію, чіпляється за поручні, стрибає на підійжки. Страж порядку із збитою набакир кокардою, молодецьким сви-стом пробіє передомити хід подій. Прикрашений живою гірляндою, потяг поволі зникає за бугром. Прибиральни-ця підмітає скло. Підприєм-ливі човпів не дають пропа-сти речам. Торгівля йде жва-во, правда ціни уже кусають-ся.

В чекальному залі ніде шила астромити. Люди тут марять Ленінградом. Киє-вом, Хабаровськом...

— Поїзд «Ужгород — Мо-сква» прибуває нв першу ко-лю, — деренчить під сте-лю голос. Реакція блиска-вична. Чоловік даєти надає на амбразуру єдиної а дев'я-ти існуючих квс. Українська, російська, угорська, цига-нська мови сплітаються в не-перекладний звуковий клу-бок, з котрого лиш вриди-

годи ангулькне міжнаціональ-не: «Мать твою...». Все це на-гадає фінвальні мвч з режі. Після тривалої безкомпро-місної боротьби два напівза-душені швєдички мчать до поїзда. За ними — невдахи.

— Візьміть, ну візьміть до Києва!

— Сто рублів! — Загнали в кут, громадяни Союзу по-кірно лізуть до кишені. Тим часом забурні альтирути знімають. В об'єктив потрап-ляють сонні купи людей: на газетах, під газетами... Носа-ті вірменський профіль на портреті президента. Спра-ді, блискучий сюжет.

Виходжу на перон. Свіже повітря старим вином б'є в голову.

— Як добре, що я взяв квитки у два кінці, — ду-маю, продаючи ірзз бла-гаючи натовп. Вагон цього разу купейний, близька біла, тема чудова. Тільки ось з якої фрази почати. Може, отак: «Бездоганно організо-ваний хаос — манна небесна для човпівських митників». А, може, ще якоесь. Приїду — додумую.

Андрій ОХРІМОВИЧ.

СОВІНТЕРПОСТ

спільне радянсько-індійське підприємство

290000, Львів, вул Чайносьного, 26

телефон: 72-85-88, 72-18-86

телетайп: 234545 ПОСТ

телекс: 234140 POST SU

У зв'язку з ліквідацією херсонської фірми «Джет» претензії креди-торів приймаються про-тягом місяця з дня пуб-лікації.

Ліквідком.

ПОГОДА

Ян повідомили нешому но-респонденту з Гідрометеоцент-ру, 6—7 квітня по Україні по-дедні невеликий дощ, літер-східний, 5—10 метрів на сенун-ду. Температура адень 9—14, ямочі 1—6 градусів.

По Київській області сьогодні адень невеликий дощ, літер-східний, 5—10 метрів на сенун-ду. Температура 8—13 градусів.

Фото Леоніда ПІДЛУЖНОГО.

ЦІН

7 квітня — свя-тве Воскресіння Благодішення

Великдень (П) з найбільших х-свят. Цього дня мертвих Спасителю свято радості й воскресінням Хр-шиє підвиг спаса-аа.

Благодішення Богородиці діви

Цього дня в-рїл приніс діви-заїстку, що вон-баром матір'ю Іо-10 квітня — добинх Ларіона

Преподобний нув мученицької ли воєначальни-кон напад на монастир.

Преподобний раждаа за часів Льва Вірменіє (820).

14 квітня — апостола Хоми

Сім днів Вел-шуеться антипа-дня Христос Воскресіння апо-му числі й апо-який, лише вк-до рак Ісусових-ся в достовірної-ресікня.

17 квітня — добоного Іосифа

Преподобний річним юнаком настиря. Він аї-гочестям і прац-що й був посвя-

ПАСК

Так, сьогодні добрим звичаєм субота, перед Христової.

Для нас нині-день, коли мо-даані традиції, належне. Я тим-ти себе непер-ночкою в довго-списку поперед-Щоб звити, що-на. Що в твоїй-святій вогоні-тих, хто дав на-був на цій земі.

Найкраще ти-мосферу може-коанй стіл з па-не астиг і при-понуую старови-айд моєї прабаб-

Хоч і прост-та потребує і-хоче, творчи-натхнення.

У процесі паски буде кіл-льних моменті-стежте, будь-том. І, як ви з-понується лиш-ції. Хто захоче-двоїти, потрої-

НЕОБХІДНІ ПР-борошна, близь-молоче, 60 г ді-циру (хто лі-можна язати 2-молотні, 150 г м-ла, ваніль, дріб-

А ще, звісно, чн м'ясо для зм-

ТЕХНОЛОГІЯ

Борошно треб-ло розтопити, ді-та з чистиною ц-А тепер бере-на, нин'ятимо, обережно влива-гид неслина у-суд борошно —

3. Гуцулячина

3. Спірна Волянка

Віс тан радіє з нашого пияття, а тим часом він від почиту сілцу не бажав: «Благодорові людському і говорять: «Пияття — моє, а тверезі!» — Боїм! Дивлюсь посмієтє своїх дітей, говорять: «Із'їт, навчайте християн пияцтву!»... «Одна справа — але пияцтво, а інше — пияття в міру, за уставом, і в належний час, і в славу Богу».

Тож світлого вам настрою!

Людмила ДМИТRENKO

ЧАС ЗБИРАТИ КАМІННЯ?

СКІЛЬКИ СПИСІВ ПОЛАМАНО У ПРАГНЕННІ ЗРОБИТИ МІСЦЕВІ РАДИ ПОВНО-ВЛАДНИМИ ГОСПОДАРЯМИ? НЕ ТАК ДАВНО ПАРЛАМЕНТ УКРАЇНИ ПРИЙНЯВ І ВІДПОВІДНИЙ ЗАКОН. ЗДАВАЛОСЯ Б. ТЕПЕР ПРОБЛЕМУ НЕ БУДЕ ОДНАК ЗАСТОСУВАННЯ ПОГО НА ПРАКТИЦІ НЕ ЗАВЖДИ ВІДБУВАЄТЬСЯ БЕЗБОЛІСНО.

Закінчилася робота VI сесії Львівської обласної Ради народних депутатів. Саме минул рік, відомі ті обрани і видали великий кредит на довіря від виборців. І хоча ще не прийшов час «збирати каміння», депутати вважали за потрібне розглянути не тільки ті питання, що були передбачені порядком денним. У ньому жартувати поодинокі депутати вважали за потрібне, озирались, зазирали в себе, у вчорашні рішення і їх виконання. Прогнози, що зробили у зв'язку з тобою обласної Ради Вячеслав Чорновіл і голова обласного комітету Степан Давимука. Вітні вони вже обіймають інші посади. Згідно з законом «Про місцеві Ради народних депутатів Української РСР та місцеве самоврядування», головою обласної Ради є відносно головно виконавчого комітету обрано Вячеслава Чорновола, а першим заступником голови обласного комітету — Степана Давимуку.

Але ці часткова реорганізація не розв'язує проблеми, що постають нині перед Ра-

дами, не стрінулося «хутирство», що почало зароджуватися завдяки певній автономії місцевих Рад. На думку Вячеслава Чорновола, обласна Рада повинна бути останньою ланкою державного керівництва, дати повинно почитатися місцеве самоврядування.

— Так є в усіх цивілізованих країнах світу, — сказав він на сесії. — Депутатський корпус, можливо, не такий великий — 200 осіб на таку область, як Львівська, — має бути збільшений. Ці люди мають постійно працювати у своїх виборчих округах мати там кабінети, можливо, політчини і повністю відповідати за все, що відбувається в окрузі. До них сходяться сироти та пропозиції від місцевого населення, і вони тоді виходять на сесії чи стукують у двері місцевих парламентів. Вони є повноважними представниками своєї округи, які повністю володіють ситуацією. Голови всіх Рад мають обиратися народом — не на сесії, не на основі якихось позакупінських ігор. Це стосу-

ється голови обласної Ради, міської, сільської чи міста, старости тощо. Тоді буде справжня стабільність керівництва того чи іншого органу, справний керівник, незалежний від кон'юнктури. Він буде добирати собі працівників, платити їм, ніщо є чим, чи формувати децю й на громадських засадах.

На сесії прийняли також звернення до гірників Львівсько-Волинського вугільного басейну, в якому зокрема зазначено, що Львівська обласна Рада народних депутатів, повністю підтримуючи вимоги шахтарів, все ж вважає, що продовження страйку може призвести до зруйнування економіки Львівської області, до втрати всіх політичних надбавок демократії.

Сесія одностайно прийняла ухвалу про участь представників Львівської обласної Ради у процесі інаугурації Степаном Хмарою; якими депутати уповноважили виступити на сесії громадський захисники.

Коли зайшла мова про статус депутатських комісій та

статус депутатів обласної Ради, була висловлена хвилююча промова перерознесення окремими обранцями народу. Вони, сказав, про народ дають найменше, захищаючи виборцями пільг, дефіцитів тощо в обхід закону. Депутатам висловили пропозицію сформувати заново робочий чин контроль, добрати тут людей найкращих і найбільш повноважних.

Що ж, мідні труби завжди були налягати в випробування, і особливо, тоді, коли вони зачепили на тілі тодішнього дефіциту.

Минув рік. Барометр політичного мікроклімату на Львівщині попри всі труднощі показує ясну погоду. І затвердів зокрема такий політ, як Галицька асамблея й Галицький референдум. Не пора ще збирати каміння, та нині вже можна з певністю сказати, що є хто. Це вже німамо.

Оксана ТЕЛЕНЧІ, власний кореспондент «Голосу України», Львів.

ЕКСПЕРИМЕНТ НЕ ВДАВСЯ

На черговій сесії Закарпатської обласної Ради Голова М. Волошук запропонував експериментальну структуру керівного виборного органу та його виконавчих підрозділів.

Зокрема, замість президії Ради в виконавчому створити секретаріат, до якого б увійшли, насамперед, нинішні заступники голови виконавчого, та консультувати раду за участю депутатів з пра-

вою законодавчої ініціативи. Після прийняття такого варіанта відпала б необхідність суміщення посад голови Ради та виконавчої. І навіть не вислухавши це депутатів, М. Волошук подав пропозицію обрати головою виконавчого М. Крайла першим заступником голови Ради.

Але тут із залу пролунав чимало слухних запитань щодо мети експерименту, чия це ідея, як він узгоджується

з можливістю створення на Закарпатті зони вільного підприємництва і т. д.

Живаве обговорення аналізувало також пропозиції реорганізувати рад управління та відділів обласного комітету й перенести їх на бюджетні підприємства. Наприклад, управління сільського господарства, харчової та переробної промисловості планувало створити паралельно з відділом щодо питань приростного розвитку села. А чи є в цьому нагальна потреба, чи це відбувається в один одного? Чи зазначений відділ створюється виключно тому, що поційний є у Верховній Раді УРСР?

Ці та інші нововведення заімплементували чинні заповідники депутатів. Вони наголосували: при вдосконаленні структури Ради та її виконавчих органів, певну суму слід дотримуватися чин-

ного законодавства. А згідно з ним жодних перших заступників голови Ради не передбачено. Тому, на їх погляд, було б доцільно спершу розробити функціональні орієнтири майбутньої структури, а відтак добирати до них людей, а не навпаки, як спробували це зробити на сесії.

Зрештою, аби вгамувати пристрасті, оголошуючи за пропозицію експеримент відкласти і ще раз все детально заглянути. Сьогодні ж діяти згідно відомої законів.

М. Волошук обрано головою обласної Ради народних депутатів та виконавчого комітету М. Крайла — першим заступником голови обласного виконавчого.

Микола ГОРВАТ, власний кореспондент «Голосу України», Закарпатська область.

ГАРНА БУЛА КАЗОЧКА

Калинінський любителі спорту були щільно задіяні зокрема переглядаючи документальний фільм про рідний майданчик, разом почули ідеї, які вдалося здійснити збудувати стадіон. Діти стріку «крити» на Українському телебаченні і діти інформації різали слух своєю несправдою. Потім уже галицькі здогадалися. Виявляється, все це заздалека генеральному директору Калинінського виробничого об'єднання «Харчоваш» О. Плахотному. Це він, коли боровся за мандат республіканського обласного депутата, у своїй передвиборній платформі стільки всього наобіцяв. У тому числі й стадіон. Особливо молоді умовляв: мекі галицькі обери, а тоді вже поспішно будувати стадіон красеня з трибунами, штучними біговими доріжками і всілякими іншими прикрасами для спортивних команд. Повірили виборці Олександра Михайловича, бо соворити він уме-таки красеня.

І от минула передвборна гарячка. О. Плахотний став депутатом обласної Ради. Дехто й натякнув йому оперативно про стадіон. Ніде правди діти. Одразу після весняного потепління на сесії з'явився потужний екскаватор, який почав виривати глибоку яму місцевості. Потім сесія заступила на підйом «КРАЗ», «ЗиЛ»-самосійди. Справді, заклали роботу на шпальці Казань згодом з'явилася сесія, це навіть чудно. Усе, здавалося б, ішло за планом. Але на майданчику невдовзі зовсім стало тихо. Тільки сиротливо купили щезно лежать. Охрестили їх влучно: «платформа». Тобто ата передвборна платформа О. Плахотного.

На заводі жартують: «Платформа Плахотного похлила, а колеса засталися».

Депутат обласної Ради обіцяв, до речі, багато корисного зробити і в плані екології. Та замість цього... Саме «Харчоваш», не погоджуючи ні з ким, самостійно прокла-

в неподалий русел річки Нерась стіною труби. Засипав його тал, що вода почала застоюватися, стала «мертвою».

Обурений виборців, які голосували за О. Плахотного, немає меж. Пишуть вони листи в різні інстанції і не тільки про те, що погані обіцянки свої виконує. Ось лист ветерана праці і спорту Калинінського машинобудівного заводу, під яким підписався 44 працівник. Зміст його такий. О. Плахотного можна зрозуміти, у директора турбот багато. Але ж є у нього чимало заступників, які мали б зайнятися соціальним розвитком. Кошти для цього є. Адже знайшлася валюта для придбання 4 автомобілів «Тойота».

А от для вилучення стадіону або обладнання імпортованого діагностичного апарату заводського медичного, усього цього нашість немає.

Валерій ДАЗАРЕНКО, власний кореспондент «Голосу України», Вінницька область.

Несподіваний ракурс

АПАРАТНИК

Спробуйте зателефонувати за номером 2-86-45 до Козельського району на Чернігівщині, і ви почуєте казрошчезні: немає! — Штетово-деповою Скрипаської сільради Красині Микола в районі слухає...

Землі оберталося навколо сесії оці це до того, як найкращі він на службі до сільської влади. Допомога землякам у всьому — з чим тільки вони до нього не зверталися: пенсії, будматеріал, путівки для оздоровлення, допомога же й інші.

Микола Лукин — фронтовик-ветеран. І в сільрад продовжує «капати», крім виконання обов'язків керівника — касир, він ще і невеличкий військово-облікового статусу (скільким дадкам вручну позовки за служби медалі й порохувати є). А скільки років сільської Ради? народних депутатів змінилося при ньому — вже шістьох політичних.

І так — 80 років поспіль. А Земля продовжує обертатися...

Олександра ВАЩЕНКО.

Фото автора.

А ян у них! — ВІК ЖИВИ
ВІК... ЛІКУЙСЯ

Генеральний секретар НАТО М. Вернер хвалив, що Північноатлантичний союз дозволить виявляти обличчя у взаємин з ЄСРР через внутрішню нестабільність у цій країні. Крім того, виступаючі лідери хороспелі, що угода з Копенгагеном, візнову підтверджує позицію НАТО, яка полягає у тому, що розширення співпраці з Радянським Союзом залежатиме від виявлення ним усіх умов Договору про скорочення хвачийних озброєнь у Європі.

На зустрічі в Мадриді представників 34 іррен-учасниць Конференції зі злиття безпелі і співпринци в Європі створено новий орган цього загальноєвропейського форуму — Парламентську асамблею. Як повідомив голова іспанського парламенту Ф. Понс, перше засідання асамблеї відбудеться у Будапешті влітку 1992 року.

Ряди Безпечен ООН провадили наразі обшук поховання і провоту резолюції, в якій зазначається жорстока дія іранських урядовців і військових проти курдів. Тим часом іран і туреччина заважають, що більше мільйонів курдських біженців скупчилися біля кордонів з Іраном. Президент Туреччини Т. Озан заявляє, що іранські війська вбивають тисячі курдів, що туречинські кордони уже перешкоджають біженцям тисяч курдів. Він також закликає союзників по антитерористичній коаліції розглянути можливість проведення нових воєнних операцій проти Ірану, щоб не допустити геноциду курдського народу.

Згідно з доповіддю економічної комісії ООН для Європи, Радянський Союз у скідоєвропській частині країни доведеться перенести довгий і складний перехідний період на шляху до стабільної економіки. Найдовший період, 8 тижнів, говориться у доповіді, а Польща, Угорщина і Чехословаччина мають найдовші програми економічних перетворень, становлячи середньодовгий період в СРСР, Болгарії та Румунії. Найкоротший період, 3 тижні, становить перехід до економіки з центральною системою контролю та відсутністю альтернативного програм. У доповіді також зазначається, що для перехідного періоду буде характерним економічний різкий безробіття.

У Португалії віднови-
лися мирні переговори
між урядом Ангол
появляється угруп
ванням УНІТА з метою
повернути край 16-річч
громадянській війні
країні. Передбачається
що під час зустрічі об
говорюватимуться графі
кування демократичні
ангіврів, а також ст
репня з повстанських
урядових збройних сил
єдиної ангольської
ції

Осирозе здоров'я в Америці єдина, мабуть, галузь, що має тенденцію до постійного зростання. Якщо в 1969 році в США проживало 10,5 мільйонів осіб розбитих, виробничі галузі — більша лімальною торгівля — 70 тисяч, то число осіб, які потребують опіки, завідує США збільшилося за цей період на 600 тисяч. І при цьому далеко не всі внаслідок бувають зайняті. Хронічно хворі, фізично непрацездатні, фізіотерапевти та представники інших спеціальностей. У Каліфорнії, наприклад, постійно перебувають на лікуванні приблизно 10 відсотків місць дипломованих медичних сестер. І це при тому, що тим, хто допозволяє знайти собі роботу, не надається спеціальний тюрноир, а найменшим дотриманням до платні.

Але якщо знімати медичних працівників з лікувальних закладів, то в інших галузях, де є такі обставини, лікування та обслуговування впадуло до того, що ці особи охорони здоров'я, як тут влучно, висловила одна з медсестер, «немають плати за одностороннє перебування пацієнта в ніякому, наприклад, номері сестрих 600, 1000 і більше до того, залежно від типу процедури».

Величезні кошти поглинають різноманітні, субсидовані головним чином з федеральної кишені, програми по лікуванню СНІДу, наркоманії, інших хвороб, залежності від

ЧІТ ВИП

[illegible]

Зрозуміло, що проблеми виникають не в пустому місці: інакше з ким було б неможливо боротися. Причин всього більшого збагдуження європейських хлопчиків і дівчаток двох: християнської або казуально-політичної, але не патрістичної.

наєсь охорона здоров'я починає претендувати на все більшу частину валового національного продукту: у 1940 році затрати на нього становили менше 5 відсотків, зрешт — уже 12.

Звичайно, без приватного медичного стрихування і державного субсидування «охорони здоров'я» лікування за існуючими в Україні цінами навряд чи було б доступним навіть

[illegible]

Дорожничка медичного обслуговування часто є результатом записки жва робити на най-

На меридіанах культури

ЧИ ВИПРАВДАНІ КОШМАРИ?

ної, літератури денників. Одну з них, що нежить, як-то Кожуля, на поварихі, називає Річард Андерссон, директор Центру анчачима проблем чинка при Іллінойському університеті. «У країні це шкелп, де погани бібліотеки або де — взагалі немає» — зазначає він. — А є й такі, де бібліотеки існують, але адміністрація не дуже охоче дає читачам книги через побоювання, що ті їх загублять.

Зверте увагу газета «Нью-Йорк таймс» і на те, що значною мірою в такому сумному «якшій зникли сім'я». Адже, за останніми даними, менше 12 відсотків дорослих читателів художньої літератури. Так кожен другий бритушок не може зрозуміти чому в першій статті про сестри: «Американці в своїй категорії від 18 до 25 років рідко звертаються до книг», — значить газета. Хейлентерпінс є приклад пензензачного студента аспіранського курсу у Пенсильванського університету, який не брав до рук книгу гл більше року і, за його словами, «злепав»-вправданам, а значить не повністю зрозумів друзів та коханий не хотіли програти такого ж терміну.

Експерти визначають, що переважну роль відіграє і економічний станокраще сімей

Е, проте, більш серйозно
якоюсь мірою об'єктива при
чина такої несповіді з боку
зварениківських інженерів і ді
вчоток до книг. «Сьогодніш
діти жайуть у все більш стрім
ному світі, їм потрібні резуль
тати відразу», — як знаєш про
блему директор завітгонської
го Національного центру ін
формції з галузі освіти Ем
пі Фаскестер. Мамства ж
увазі те, що кожен перед з до
помогою тенебачення і яде
млігіофонія юні громадян

підприємств, отже, і дорогому технічному, технологічному або ферментологічному рівні. І це правильно — без прогресу в медицині, які в буд-щій якій галузі, не обійтись. Але чи не варто приділяти до практики інших ірвін, які при малих затратах в охороні здоров'я добираються величезні позитивні результати? Не недавній конференції у Сан-Франціско, хоча, нагадаю, саме цим фактом: «Велика перевага ірвін у Капсони» не об'єднує шлюбів до п'яти років. Між тим імунологія для ре-

зулятиват, якщо її хворіло в
перші два роки життя дитини.
Тому в багатьох країнах, на
відміну від США, щеплення ра-
там є обов'язковими саме в
цього віку. А в п'ять років, ю-
ни американські діти у більшо-
сть своїй їдуть до школи, зро-
блені там щеплення можуть за-
лізнітис. В минулому році у
Каліфорнії серед дітей спелек-
кую епідемія нору саме тому,
що багато з них не одержали
в потрібний час профілактич-
них уніонів. 32274 дитини захво-
ріли, 37 померло.

іншим, приєднав: близько 2000 тисяч дітей, які щорічно страждають у США від дезінтарії, потрапляють до лікарень. При цьому там лікують як тільки захворювання, а й супутні йому обводнення організму: внутрішнім явищем спеціального розчину (вартість якого прощадує мільярд сот долларів щоденно). А за країнами третього світу давно розроблено доступний ніжній матеріалівний рецепт суміші води, солі і цукру, котрий, як приклад, допомагає дитині у звичайних домашніх умовах.

Що ж, мажуть сьогодні давні американські маднин, віюжия, він учнів. І додують з

посмішною — і вік мінуйся.
БҀҀҀҀ ПОЗДНЯКОВ.

ПОШЛЯРИ?

Ян же боротися із інквізицією! Уважати, що єлю до вирішення проблеми, могола, у спосіб 19-річної студентки поклади Мабіелесте за у Септ-Полі Анни Флюгеру! У школі створюється армія, що ніхто — це щось, тебе пригнущують, робити, щось, що не паса розслабляти і відпочинок. припущі у тому ж напрямку мислять і експерти. Ян замічав у цьому зазку клью Йорі таймсі, каони рознісують на нові методи плавання, поез стевлення білякі попу ориєнтацію юного покла США.

Хлопчик і дівчатка з кеші країни пробавляти нині, але про те поріхивали їх з американським ровесникам тут пів правомірне: помилково зрештою бити чи за огляду на бідністі репертуру кашого телебачення на і майже тотальний дефіцит відеотехніки. Але неврада ми будемо весь час так сипати на відставати від ініціативі держави? А отже, з американським проблемал треба зрештою бити високим і жмтпк правештвних зєходів, щоб вола і повторилися і у нас.

Анатолій ЛАЗАРЕВ

ОБГОВОРЮЮТЬСЯ ПРОБЛЕМИ ЧОРНОМОР'Я

у Парижі у штаб-квартирі ЮНЕСКО закінчили свою роботу 16-та сесія Асамблеї урядової океанографічної комісії (МОК) ЮНЕСКО — щорічного спеціалізованого органу системи ООН з морських досліджень, членами якої

3 ініціативні делегації Уйрав-
ської Республіки РСР, що зва-
ли активну участь у цьому
форумі. Мінська МОРК при-
йняла окремі рішення про
різкопозитивну, спрямовану на
інтенсифікацію зусиль щодо здійс-
нення комплексної програми
господарсько-дослідницької
роботи морів. Резолюції роз-
роблені за активної участі
представників інших держав
в районі моря – Болгарії, Руму-
нії, Туреччини, Східної
Євразії, відкритим міжнародним

знавця авторитету вчених, публіцистично стало переобригати свідчення РСП до селядівського органу МОК — Вищої нашої ради на період 92—93 років.

ІНФОРМ-ШОУ

● ХТО ШВИДШИЙ

[illegible]

● ОРИГАМІ. ЩО ЦЕ

Мистецтво оригамі сягає
до корінням у багатовікову
історію східної культури. Ори-
гамі — це маски, мистинні пе-
рсонажі, фігури, створені з
паперу. Вони можуть бути
люди, тварини, рослини, аб-
страктні форми. Оригамі — це
мистецтво, яке вимагає
впевненості, терпіння, уваги
до деталей. Оригамі — це
мистецтво, яке вимагає
впевненості, терпіння, уваги
до деталей. Оригамі — це
мистецтво, яке вимагає
впевненості, терпіння, уваги
до деталей.

На знімку х «Зюджойча цунг» — експонат японських удожників.

такі вдасться зберегти Чорне море для купання.

У ці ж дні зроблено масовий забір під девізом «Країна — до ринку, Одеса — не Привозь!».

Сміз, виявляється під час з'їзду, не тільки подовжує життя людям, а й робить із добрих, позбавляє багатого погнів законів та навіл. На випадково під час його роботи круто вниз пішла криза злочинів та бешкетувань. А найсербознішою справою, за розлидуванням зної гуртом узялись працівники одеської міліції, стало а ті дні аспіновлення особи чорношкі, який, особливо написав: «Іти, з жиа тогда в Одессе...» Єдина його примітка (та й то за мучками)—начебто буи він курчавий. Ала ж курчавий не мещи, нік писи. Отож розслідування триває.

Особливо нутужно випередити з'їзду та а дні його роботи працює Одеський фальшивомонетний двір. Здажжачи на інфляцію «дерев'яного карбованця», виготовля нову валюту — «зідкупоня». В епоху надоринку, аважжють тут, він — цей віроцаний знак уважж — стане незамінним, як підкупити чк то чиквинця, а чк того, в чій рукав дефіцит. Тому й зідкупоня називається.

Одним — годі! Вже, думается, зрозумілий благаторний вплив Надзвичайного з'їзду гумористів на хід історії. Сподіваємося, він на обмивається Одесою. І жителі, відома, вірють про «шорто-франко», тобто про зону вільного підприємства. Як перший крок до цього — створили «Зону вільного сміху».

Георгій ФЕДОРОВ.
Одеса.

Фото Миколи КОЗЛОВ-СЬКОГО.

(Закічення.)
Початок на 4-й стор.).
недавничко висловив зі свого п'єдесталу: «Командувати парадом буду я!».
Тапар, ж і обіцяно, про результативність. Вона настільки різнопланова й швидкоозвет-ка, що годі й думати, кінби отут вдасться вса перелічити. Тому — лиш окремі фрагменти, які разом із фотознімками, сподіваємося, допоможуть утвардитися в думці, що даремно за ці дні жодної зичини не згено.
На засіданні Всесвітнього

клубу одеситів, що відбулося в рамках з'їзду і в якому взяли участь не лише анимані сийкотворці, а й цілком серйозні, хоч поки що менш відомі, підприємці, вирішено, зокрема, проводити в Одесі всесвітні конкурси як гумористів, так і скрипалів, заважжачи не те, що такі асосоюзні конкурси тут уже відбуваються. Для початку ж засновано, не пропозицію М. Жванецького, «Одеський фонд некалізації», куди приймаються аносери як у нашу наробованцзя, так і у аялоти. Мета блатородка: може,

ПИТИ ЧИ НЕ ПИТИ?

**ПРОДОВЖУЄМО
РОЗМОВУ ПРО
ВИКОРИСТАННЯ
ВОДНИХ
РЕСУРСІВ
УКРАЇНИ.**

(Див. «Присмак
питної води»,
«Голос України»,
3 квітня ц. р.).

«У нашого Дністра є свій Чорнобиль...». По фразу, вимовлену з незалежністю категоричності, мило почиту в райцентрі Більків, звидіє бере поточок вододіл на Одесу. І хоча знає, що якість води у загаданий річид дещо погіршується від вододілу, не вважає, що Дністер — неспокійно видаляти з неї всі шкідливі домішки, все ж тоді спало на думку: чи не завадіть яке драматизуюче ситуація? Та чим далі заглиблювався у проблему, тим більше переконувався, що це не меланхолія, науковці там частіше гадують оту фразу про «свій Чорнобиль» для Дністра — річид, воду яку споживають понад 10 мільйонів мешканців України й Молдови. А може, й не хотіло б їм знати, де джерело?

Особливо, якщо врахувати останні події...

Які саме? У сховищі Стебницького каліногого заводу, розташованого в Карпатах, у басейні Дністра, на кінець минулорічного літа нагромаджено понад максимально допустимі обсяги стільки шкідливих відходів виробництва, що виникла реальна загроза прориву дамби. Пішла чутка: аби урятувати ситуацію, про от от почнуть скидати в річку. І тут між Одесою і Києвом почалося істотне диспутування.

Початок йому поклав заступник головного санітарного лікаря Української РСР М. Мухарський, який в адресу своєї підлеглої периферійної організації написав, що в Стебнику склався

На це послання від імені санітарний інспектор Одеської області: «Сидячи не розуміючи: «У зв'язку з існуючим забрудненням річки Дністер на територіях, розташованих вище за течією, та через невідповідність водозабора 1 очисних споруд мисьководову вимогам Одеси протягом року розраховано, що водозабір не зможе постачати водопостачання тованою людиною. Будівництво аварійного водозабора в річці може привести до припинення водокористування міста».

Незабаром, уже навпрямки до листювання підключається Державний комітет УРСР з екології і раціонального природокористування. До Одеси

направлено його постанову, підписану першим заступником голови комітету І. Ляхом. Тут уже не застереження, не поради — просто «доведено до відома» про таке: «...Понад допустимі обсяги заскладовано (мається на увазі) матеріали у разі порушення умов

заводу. — (Авт.) 195 тисяч кубометрів ропи. Обстановка ускладнилась частими опаданнями в малих випаруваннях в осінньо-зимовий період. Комісія виявила ситуацію аварійною. З метою запобігати руйнуванню дамба хвостосховища і залпового аварійного видлявання ропи, вжито б. по запобігненню

що призвело до затоплення села Раневичі, руйнування полотна залізниці Трускавець—Львів і захисних споруд, масової загибелі риби і припинення питних водозабірів на річці Дністер, що має місце у вересні 1983 року, дозволити з 1 грудня цього року, як вимушені заход, дозоване скидання на копнічних лонах позначки 304,0 м мінералізованих вод».

«Хай дарус читач за довод
цигування, але загдави довод
ментів — відправці для на-
ших подальших міркувань. Не
Отже, це і дистрибуція, і обслу-
говує. І вперше почалося «за-
зоване» скляння відходів від-
каліяного заводу. Воно три-
ває я донині. Відбувається
можна з певністю сказати
зусилля на ринку, а не на
триває струсина людей, я-
п'ють з неї воду. Значить
галиба Держкомеконлогії
особисто товаришів Лихач
яні санкціонує отакі на-
вистави. Не дивно, що на-
ма в ірландців. Спершу за-
кимо на заглядку у прощитово-
ному вище документі аварії
1993 року. То була страшна
бда: із сконденсированої
води, 1,5 мільйона кубоме-
трів, метрів підпалних від-
ходів.

дів виробництва. Потрапивши у Дністер, вони за кілька днів знищили всю екосистему ріки, так наситили воду, що годі було й думати, аби якось її очистити: водозабірні станції зупинились.

з відолуженням і навіть існує скандальна юридична ситуація з приводу вилучення грошей, які, варті скасування, у Держкомітеті по екології і природоохороні мають належати державі. Вирішення цього питання, яке нічого не виходило, аніж давалося дозволити, було вимагати, щоб кожен громадянин ринку риб, щодня, скільки він відловлює, і двох бач, як можна було б отримати гроші за кожну з скажаних одиниць, наприклад, запитання: чи можна з цієї аргументації зробити певні висновки? Не кажучи за «сім років нічого не відбулося, але запобігти навісній екології, аби не було нічого, як просто чекало? На жаль, ні, цього вітального на ці запитання ні відомості, ні Держкомітетології, безумовно, незалежача: в зв'язку з тим, що ініціатива громадянського контролю була значно задіяна справедливості, мусила б зайнятися проблемою, але внаслідок того, що в суспільстві не було нічого займалося, ні мало відомості, ні розумілися різні варіанти її розв'язання.

Варіант перший: закупівля ропи у виробленні газоносіть горизонтів там же, Карпатах. Завод навіть збудував для цього деякі споруди, але здійснити задум не вдалося: протестували мешканці нафтогазових сіл.

Варіант другий: спору, ження підприємства для переробки відходів. Виявилось, з них можна одержувати дефіцитну магнезію. Почалося, вишукувати на таке підприємство кошти — не знайшли. Співпраця заглухла.

Варіант третій: поховані відходять у Чорному морі, куди вони транспортувалися у цистернах залізницею, потім — суднами. Комісія надзвичайних ситуацій Рад Міністрів УРСР звернулася з цією пропозицією в прилежні доохоронні органи Причорномор'я — останні категорично відхилили її.

Одній усе. Видимість
наслідків, адяється, була
не було результатом. В
власне... у нинішньому
... в Україні...
Одесі, у багатьох інших
тах, селах люди почали
хлюватися: саніціоновані,
... в Україні...
зуміло, не алаштує. О
свій міськоніконом, а
ним — і обліковим шля
... в Україні...
ністрів України. Дер
екологі УРСР: де
республіканської
... в Україні...
виборів, висног запит
них здебільшого над
все той самий і
... в Україні...
некорисно. З обуренн
казував мені одну з остан
надводних...
... в Україні...
сі щодо літнього водозаб
чення Одеського облі
коти. Навіть не
куча, наводні, суги
твердження у листі
природоохорони рес
... в Україні...
1 грудня 1990 року ви
брудючих речовин у
річній Дістер не пере
... в Україні...
... в Україні...

— По-перше, чому триває чекання, щоб оті норми були перерізані? Коли те заплановано, то заплановано? Чи не треба, щоб у руках — ріна бо де отруєна на багатотисячній цілці, — говорив Григорій Сидоренко, виступаючи. По-друге, чому не можна, щоб ці норми, до яких ми дійшли, пішли на Одесі, і ніде немає ніякої жодної лабораторії, яка реально визначала б усі норми, які були невідомі, невідомі. У всякому разі, ми знаємо: у Києві, в Одесі, в Львові, в Харкові, в інших містах, де ми вже перевищили границю, не допустимі норми щодо хлорини, ні в яких містах не виступили...
Стало відомо: Держком екології УРСР доручив Львівському обкомітету хімічного приладу, щоб перевіряв склянки ролі, коли ж це буде, краще її виставити у хвості, ніж зникнути з вісьми...
Він закінчив. НАВІС

[illegible]

А тому, висловлюючи припущення, навіть найширші програми, мільйони мільярдів субсидій на підтримання, збереження та жукть не дати бажаних результатів. У цьому зв'язі здався слушною думка про економічних наук, нового співробітника Окремого відділення НДІ економіки АН УРСР С. Христини про створення окремих організацій щодо Дніпра. Саме вона, вважає, повинна добилася б докорінної перебудови водокористування, поклала б край безконтрольності та безгосподарності

Георгій ВОРОЖИЙ
власний кореспондент
«Голосу України»
Одеська область.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

й оживляю-
вас, мої
людинок покад
рескім Гос-
исуса

закінчив своє
тос, став дже-
породила
у — одачку
українського
духовних цін-

років живе
род з імем
оєму та йде
вічність.
Христом, за-
шлях Сина
був густо пок-
Таким самим
то тисячоліття
є шлях буття
оду та його

XX столітті
довели до
ня храмк Бо-
дувало про
українського
найболючіше,
мільйонам
за Христа і
род українсь-
прапорах
нашого
погрозили:
бути не мо-

завне і недов-
ського народу
Церкви кпк-
сторичного
Великий з теле-
з сьогодні-

Патріарх МСТИСЛАВ.

кішнім станом церкви, передусім у святому ділі її служіння людності взагалі, а українській людності зокрема.

І тут ми маємо вже пошку змогу вірно, прилюдно й урочисто гопосити вічну Істину, що «Христос воскрес із мертвих, смертю смерть здолав і тим, що у гробах, життя дарував».

Та, не превеликий жах, що Великодню пісню-співань ще й досі не скрізь співують рідною мовою, мовою матері, бабук те прабабук кашкх. Не співують, хоч і микупи вже часи страху і карн за її прилюдне співання, а теперішк державна апата України виявляє все більше розуміння великої ваги УАПЦеркви в структурі Української держави, як церкви незалежної в своєму екзотришньому житті й упривітні від чужих церковних і політичних центрів.

Незважаючи на всі зподіаки наших нелюбів, мк повикки вкляити з нагоди Великодня єдиноіспіє, здобути на найбільш доступні християнські зусилля та всеперемагаючи своєю силою взаємку побов і з нагоди світлого Воскресіння Христа обнімімо навіть тих, що ненавидять кас, простімо все ради Воскресіння і скажімо один одному «Браття», співаючи: «Христос воскрес із мертвих, смертю смерть здолав і тим, що у гробах, життя дарував».

Патріарх МСТИСЛАВ.

ІСТИНУ ВОСКРЕС!

і воскрес-
мискупо
літ. Чому ж
вас нас, подей
одні. Зміжкес
дидини. А Церк-
зміною пропо-
ня Христова.
щення гріхів,
жидеє ка хрес-
прощенням на-
одні? Як вікне
життя? Як пе-
над смертю
ргі нас?

закликає нас
Смєом Но-
закликає нас
дсліджувати, в
на Воскресіння
є джерелом
живанкам сме-
тї подини вже
християнськ-
і сном». Бо
ом мертвих,
діти Отця Не-

Господі браття
і вітаю вас
одна. Молитов-
воскреслого
і багатих ми-

лостей прєосвещєнним архіпа-
страм, що ревно несуть своє
єпископське спужиня в ім'я
спави Божої і на благо Вітчиз-
ни; пастирям — смиренним
трудівникам на ниві церковній,
які сумлінно виконують свій
пастирський обов'язок; ченцям
за їхній добрий подвиг в ім'я
віри і всім благочестивим лю-
дям, що з любов'ю беруть
участь у житті церкви.

Нехай увіскає воскресний Го-
сподь благою допомогою наші
зусилля жити й трудитись так,
як зобов'язує званик христия-
нина, берегти віру, бути терп-
ливими у випробуваннях, пра-
гнути до миру і взаєморозу-
міння і, згідно з вченням апо-
стола Павла, спрймати, як своє
власке, горе ближнього свого.
Світло Воскресіння Христового
нехай перебуває в серцях каш-
ших, на всіх шляхах життя кож-
ного з нас, щоб усім кам при-
пучитися до вічного життя,
завжди прославляючи Спасите-
ля Ісуса Христа.

Воістину Христос воскрес!

Митрополит ФІЛАРЕТ.

ГОСЛОВИ називають Великдень (Пасха — від ст.-юд. пейсах — проходження), «святом свят і торжеством із торжеств». Це одне з найголовніших християнських свят. Його основа — дивне воскресіння Ісуса Христа, який був розп'ятий на Хресті за вироком синедріону, затвердженим римським намісником Понтієм Пілатом. Серед єврейських свят Пасха також займає перше місце. Але тут пасхальні мотиви формуються на біблійній оповіді про вихід юдеїв з Єгипту. Пророк Мойсей з волі Бога Яхве 1313 року до Різдва Христова визволив стародавніх юдеїв із рабства фараонів. Тому Пейсах вважається у юдеїв святом свободи, а ще ширше — всякого порятунку, звільнення.

Великий день

Та генеза святкування Великодня цн зумс-
но, не вичерпується, а має дуже давню історію-
тісне переплетіння з етнічними святами і тради-
ціямк. Можливо, виникнення свята сталося ще за
часів Древнього Ізраїлю, коли юдеї були кочівни-
ками і в основному займалися скотарством. Ось
як про це йдеться у Біблії: «І призвав Мойсей
усіх старших Ізраїльових, і сказав їм: виберіть тв
візміть собі агнців по сімействах ваших і зако-
леть паску» (Вихід 12:21). Біблія також свідчить
про пізніше злиття свята скотарів та землеробних
єврейських племен: «Ось свята Господні... В пер-
ший місяць, в чотирнадцятий день місяця вече-
ром — Пасха Господня. А в п'ятнадцятий день
того ж місяця — свято опрісноків Господу...» (Левіт. 23:4—6).

Історики релігій і етнологи знаходять у христ-
янському святі Пасхи сліди впливу багатьох древ-
ніх культів, які існували в дохристиянських релі-
гіях. Перекази про вмираючих і воскресіння
богів були у стародавніх греків та фінікійців,
єгиптян та філікійців. Ось одні з них — про тра-
гічну смерть і воскресіння давньоєгипетського бога
Осіріса.

Храмові жерці розказували людям, що він був
сином бога землі Геба і богині неба Ну-
т. Його брат Сет убив Осіріса, розрубав тіло на
частини і розкидав по всій країні. Ісіда, вірна дру-
жина Осіріса, розшукала їх, збрала і оживила
тіло. Таке дивне воскресіння забезпечувало усім,
хто вірив у це, вічне потойбічне життя. Свято
воскресіння Осіріса відзначалося в Древньому
Єгипті дуже урочисто. Народ збирався по храмах,

оплакував його смерть. Опісля наставляв загаль-
ний тріумф, і єгиптяни стрічали один одного радіс-
ними словами: «Осіріс воскрес!».

Пасхальний ритуал не завжди був таким, як ни-
ні. Християни спочатку відзначали смерть і
страждання Ісуса Христа. На Великдень відправ-
лялися тужливі служби, а люди постилися та
оплакували Христа. Та й святкування Пасхи у
багатьох було одночасним з юдейською — на
чотирнадцятий день місяця Нісана.

Християнство швидко розвивалося, набувало
чітких організаційних форм, викристалізовувалися
теологічні концепції та канони, поширювалося
вплив на все нові народи, прихильною ставала
до християнської ідеології держава. Воно става-
ло самодостатнім і не бажало більше терпіти дво-

значностей, а тим більше прямих свідчень зв'яз-
ку з іншими релігіями та етнічними культурами. За-
кономірним довершенням цього стрімкого злету
християнства став І-й Вселенський Собор 325
року. Там було прийнято Символ Віри, виробле-
но 20 канонів, осуджено арианство як «безбожну
єресь», а також установлено час святкування Пас-
хи для християн.

Апостоли Пилип і Іоан у церквах Малої Азії
запровадили такий порядок святкування Пасхи.
На чотирнадцятий день місяця Нісана вони завер-
шали пасхальну вечерю, як і юдеї, в через три
дні, незалежно від дня тижня, святкували вос-
кресіння Іхнього Учителя і Господа Ісуса Христа.
Апостоли Петро й Павло в церквах інших країн
встановили святкування Пасхи першого дня тиж-
ня, котрий тепер називається неділею, після чо-
тинадцятого дня місяця Нісана, а пасхальна ве-
черя завершувалась напередодні цього дня, тобто
суботу (від юд. шабат — день спокою).

Іншою причиною, що виникла розбіжність у
святкуванні Пасхи, є календар, який в той час,
як і тепер, не був єдиним для всіх народів. На-
род ізраїльський вів лік часу за місяцем. Появ
серпа нового місяця була у них початком місяця
календарного. Період між молодиками становить
29,5 дб. Через це тривалість одних місяців була
29 днів, інших — 30, а восьмого рік мав 12 таких
місяців. Внаслідок такого ліку місячний рік від-
ставав від сонячного на 11 днів. Для того щоб не
було такого великого відставання, юдеї через
кожні три роки після дванадцятго місяця Ада-
ра додавали тринадцятий місяць і називали його Веа-
даром або Адаром додатковим.

У римлян і єгиптян був соняч-
ний календар. Одиниці в них також різні, у єг-
иптян було 365 днів, а в римлян — 354.

У 45 році до Різдва Христового
астронома Созичена за часів царю-
вання Юліана було проведено реформу кале-
ндаря, званого Юліанським календарем.
Але і цей календар був далеким від об-
рахов. За 400 років він відставав від об-
рахов Сонця на три дні.

Місіонерська робота апостола Па-
вло з проповіддю Євангелія меж со-
охопила на той час багато країн
де виникли християнські церкви.
Один календар — Юліанський.

Про дату святкування Велико-
дня виникла суперечка між рим-
ським і малоазійськими церквами.
Вимагав від усіх християнських цн-
тків Пасху першої неділі після чот-
ирнадцятого дня місяця Нісана, а
малоазійські церкви ж про-
римували звичку святкувати Ве-
тинадцятий день місяця Нісана,
дня тижня.

Смирненський єпископ Поліквр-
учнем апостола Іоана, 158 року
Христового відвідав римського є-
пископа. У різних церковних справах і, зо-
святкування Великодня. Єпископ
ней також намагався улагодити цн-
юності він знав єпископа Поліквр-
кою імператорові Мврнові Аврелі-
воду писав листа єпископу Рим-
речка про день святкування Пасхи
ро подала перед усіма церквами
року. Нв цей час були влаштовані
копів і між ними почалося листу-
посередництвом Іринея та інших су-
ті вирішили. До Нікейського Со-
вості християнських церков дозволили
звичаю святкування Великодня.

Календар юдеїв був складним,
тринадцятого Нісана — справа.
вирішив, що день Воскресіння Іс-
значатиметься у першу неділю
рівнодення та повного місяця і пі-
повного тижня з часу юдейської Іс-
ви, що вона ніколи не збігатимуть
церкви складають пасхалії за Ю-
дарем, в Римсько-Католицька —
ким (новий стиль), запровадженні
пою Григорієм XIII.

Таким чином, Великдень є свят-
яке кожного року відзначається
може припадати на період з 22
квітня за старим стилем. Цього
ресіння Спасителя відзначається

Співробітник Інституту філософії

ДВЕРІ відчиняє елегантний чоповік у білому жилеті, з
чорною краваткою-метеликом. Вишуканий, просто-таки
з імпровізаційними манерами. Спочатку мекі здається, що
двері випадково відчинилися не в те століття. Вітім, тісенька
вітальня «хрущовки» враз остудила дивовижне враження. Та
аерто було зробити крок, щоб ще раз пересвідчитися — тут
живе кезивний людський. Представник тієї рідкісної для нашо-
го часу породи, що колись називалась — аристократ духу.
Світ Ереста Володимировича Бінашев — це зміст ду-
же багато. Він — кандидат медичних наук, лікар-діагност, ас-
асений секретар недавно сформованого міжгалузевого науко-
во-інженерного центру фізики живого та мікрохвильової ре-
зонансної терапії «Відгук» при Раді Міністрів УРСР. Ерест Во-
лодимирович і автор апбому «Українські писанки», випуще-
ного 1968 року, по суті, єдиний на Україні видання подібної
змісту у післявоєнний час. Це нинішнє об'єднання дивовижні
шедеври народного мистецтва — писанкарства — з усіх ре-
гіонів України.

Наша розмова, можливо, певною мірою дасть уявлення про
різноманітні інтереси Ереста Володимировича.

ПИСАНКОВИЙ ВСЕСВІТ

— Що спонукало вас пори-
нути в дослідження писанок?
— Нвродився я й виріс у
Дніпропетровську, місті,
вицент зрусифікованому, з то-
тальною руїнацією майже
всіх наших духовних ціннос-
тей. Тому, певно, у дитинстві
фізично не міг бачити писан-
ки — їх просто не було.
Уперше побачив їх у Ленін-
граді, під час навчання у вій-
ськово-медичній академії іме-
ні С. М. Кірова. Це було в
музеї етнографії народів Ра-
дянського Союзу. Ось від-
тоді поряд з високою
медичною наукою в моїй ду-
ші знайшлося місце й писви-
нам. Вони заповнили мене.

Це чи не найбільш зруйно-
вана галузка нашої на-
родної культури?

— А хіба інші види народ-
ного мистецтва були в кращо-
му стані?

— Писанка творчість,
тацтво, гончарство, виши-
вання, народний танець хоч
якось животіли. Писанкам же
від 30-х років було оголоше-
но тотальну війну.

На східних землях Украї-
ни що інквізиторську вкцію
легше було здійснювати, бо
ж мільйони носіїв народних
традицій були чи то фізично
знищені голодом, чи то при-
мусовим виселенням у Си-
бір... Утім, я бачив, як на ба-

зарах Косова мільйонери
розтопували писанки. Хоча
цей погром не йде в жодне
порівняння з тією боротьбою,
яку було оголошено писан-
карству Митрополитним укв-
зом XV століття, коли церква
оголосила анафему врявам
язичницької релігії.

Тож писанки, як і чимало
інших ознак наших древніх
вірувань, скажімо, купальсь-
ке свято, впилися в сього-
денню християнську релігію.
— Виходить, Ересте Воло-
димировичу, українські пи-
санки — то наш спадок з
дохристиянських часів. А чо-
му їх приручують до Вели-
кодня?

— Гадаю, відповідь про-
ста. Наші предки святкували
повернення життєдайного
сонця. Це, звісно, відбувало-
ся навесні, коли все розкві-
тало, оживало, коли й кров у
людей грала по-новому. Ок-
рім різноманітних ритуаль-
них танців, іграх, до цього
щасливого дня розписували-

ся яйця. Причому дуже
складними оберегами — знака-
ми звклинання Яйця здав-
лялися тодішнім наїмним пращу-
рам чимось надто втаємниче-
ним. Вдумаймося: щось схоже
на камінець, наповнене жовто-
білою рідиною, й дає життя
птахам... Хіба не диво? Тіль-
ки після наукових дослід-
жень геніального Леонардо да
Вінчі людство хоч трохи по-
чало щось розуміти в цих
біологічних процесах.

Культ яйця був властивий
й іншим народам, з тією ли-
ше різницею, що саме україн-
ці обрли його об'єктом для
розписування оберегами, зак-
ланняльними символами. Віра
в них була надто великою.
Ще за дохристиянського
традицією Пасху на Україні
називають й Великоднем, то-
бто великим днем великого
сонця. А культ розпису-
вання яйця з'явився в
християнстві, за різними свід-
ченнями, коли Марія-Магда-
лина сказала Пілату, що
Ісус воскрес, і на знак цього
піднесла йому яйце.

— Гадаю, що орнаментика
писанок — велика, цікава
книга. Що вам вдалося в ній
розшифрувати? Зокрема, що
тут збереглося з язичницьких
часів, а що привнесено на-
ступними поколіннями?

— Ствердно можна сказа-
ти, що абсолютна більшість
орнаменту українських пи-
санок збереглася з правданих
часів. Кожен з елементів мав
своє ідеологічне значення.
Найбільш поширені знаки за-
кликання — на честь небес-
ного світла — Сонця. На
другому місці стоять тан за-
в'язані рослинні орнаменти. Оче-
видно, вони походять від
культу дерева життя і, як

правило, на-
ціям, вазов-
ці ці візеру-
гінці. Одні
ніших уз-
життя слід
Не випадко-
стоїть киї-
лодимир ви-
символом.

Вдалося
ти й ще од-
очко. Він і
на писанках
Чернігівщині
волове оіо.
всєвидящо-
який вважа-
ронцем хати-
ше, влеті-
знаки заклі-
длі хвилі-
безконечні-
ше з часо-
культури, і
ся для одзо-
го посуду.
тисячі ро-
орнамент з
греків, і н-
меандром.

Достіть
й знаки за-
го змія, ф-
уявленнями
— залпін-
жіночої ста-
го на землі
жали весня-
сонку. Йі м-
цього бож-
сонкою об-
й крашнім
день.

На жалі,
ли до наші-
ни правдан-
ні, богині
рювали у і-
ганчиків із
ри, до сон-
включено.

РАСПОРЯЖЕНИЕ

18.05.90 г. 186-г

О НАЗНАЧЕНИИ АВТОМОБИЛЯ

В соответствии с постановлением Верховного Совета СССР от 4 августа 1989 года "О результатах выборов в Верховный Совет СССР" и постановлением Верховного Совета Украины от 12.04.90 для приезда в Киев в соответствии с т. Бончу А.А., начальником управления внутренних дел областного...

435-12.65.90

Правительство Украины

С.Степан

Вся чотка!
НАЧУВАЙТЕСЬ,
ЗЛОДІІ!

Мабути, всі інші біди від того, що ми немоє право відомо стійливо до формулювання. От узяти, наприклад, розпорядження голови Дніпропетровського обласного С. Степан. Воно сформулювало так: «Відповідно до постанови Верховної Ради СРСР від 4 серпня 1989 року «Про рішення питання боротьби із злочинністю» виділити в фонді облікономо автомобіль «Волга» — ГАЗ-24-10 для придбання в особисту власність т. Біліну А. О., начальника управління внутрішніх справ обласнокомун.

Отже, якщо промаїмійно двісті не рачі, так би мовити, в поб, то в цьому документі можна вбачити певну невідповідність. Мовляв, яка відношення між особистістю «Волга» начальнику управління внутрішніх справ до боротьби із злочинністю і не просто боротьби, а послина боротьби.

і не простого послання, а рішучого. На перший погляд, невідношення і не має. А з іншого боку...

Узяти, іде він у неслужбовий час в особисті справи, в назустріч сунути зухвалі опозицій-реактивні, те ще й ті смі, яких давно розшукує міліція. А от і буде воно не собою він рачі, що службовою метою відлучити. Не на трамвай ж з ними гнатися А так газу додає, нечувайсь, злочинний апарат!

Е тут і ще один аспект. Коли у запісному гарні чи навіть не подірі? Якісний сайжого фарбою новенький пінуци, спляти хочеться. А гарний нестрій нечужий — заперука боржого настрою підлеглі. А отже, боротьба із злочинним світом виступає як зовнішній — неспуально й енергійно.

А з цією метою що так машину — не гріх було б і ділувати для цієї шеновій людини позачергового відлітати. Бояди «исполнения». Бо, як відомо, порятис на горді корисно, не кажути про те, що й ця вітійанам збитис. А вітійанам тої спротива боротьбі.

А гадає, розпорядження про позачерговий продаж нечужинкові, сканімо, пральної

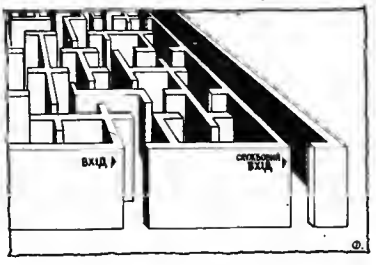
машини не відносно б по різні так кримінологічній нечисті? Ша й як б гнатися за злочинцями в неспуальному одязі просто неспуально. Тим більш, коли це робити рішуче. Як саме і вимігати в постанові. Не кажути про те, що ті, що допомагає нечужинкові прати білизну без пральної машини, незуватимуть і псуватимуть йому нестрій. А це, в свою чергу, може відітис не рішучому посланні.

Те що так казати, навіть імпортовий телевізор разом з імпортовим відеосистемою може скінньо позачергово відлітати нечужинкові, що там буде у відношенні з постійною. Бо у зербубіжних відеофілах те вітійанам тепер передає нерідко дається саме про боротьбу в вичинності, притому не яку-небудь, в рішучу. Тут і досіда може стати у пригоди.

А якщо говорити серйозіше, то ми везали імпортованого не бачимо в тому, що нечужинські управління внутрішніх справ хоча мати власну «Волгу». Як має не вадорі, тільки причому тут логічно-е Верховної Ради, і тим більш послання боротьби із злочинністю!

Прояві ТИШУН.

Мад. Василь ФЛЮРКА.

Першоквітневе відлуння

ЯК ЛЮБЕРТАЛИ «ЗАЛІЗНУ ЖІНКУ»

Не кажено, що стався спласинський акціотак і черги за довжиною вору було занести до кини Гіннеса. Але перелопоті так між місьце. У Харкові один чоловік ошадбану на всіх червоних поставити «трубку», розмужуючи як речовим доказом «Голодом. Україна» за 30 баранів і зразком українського червонця, відкушувалим на 14-й сторінці. У Києві гатючисті з півдня «яро» нечужинські параконі того ж ксирса, що вони і с справжніх українців (лише прописані на Бессарабському ринку), зрозуміло, без українських грошей іа як 180°, але ж такі чини журт цікави збриса. Прочекати з годиною, даючи до редакції, запитували, коли нарівні з являється психотерапевт і зріка чалінекізму Мері Вандоні. І, акупулованим енергією власного біолога, він і було обіцяно, поверне багатоготону скульптуру обличчям.

до правоборжого Києва. Потому же, кажути, перш ніж розійтись, постали до ступіня, погомоніли. Діакували парабудові, погомоніли кини с при до.

до загону по відношу тесничної робітническої ала вкринес у Бегетопереховані будинки, були вкринесі зявляється. І як відгукувати корову пелісноло, аби вкринесі вона там, ви у ігора Олександрівна Шлаке з хутора Сан-Барнери (піа 3 донин, 130 літрів молока щодня), цікавили. Все це було.

На квітеньді стояло — і ніткі. Минуло два тижні після референдуму, залишилось одябати до піддання ший. І нолі телефонні нарівні замовили і божіваний дім знову почав набувати знайомі обриса родяційного кабінету, подумалося: фантастичі! Легко-вірнішого народу, який нас, напевне, не знайти у місьце Вессейлі. Сіпінні ж то треба було нам щодня відірвати екстремісис, гіпнотизери, цінгелі, аби ми почали вірити в будь-яку неіснтітис, аби ми спало не думати, що і справді можливо обернути знавело оці снульнути, від аюно змало.

лі вкринесі. Як нас треба зявляти отимим укринесі та поставили, аби ми повірили, що ось так, з підгонди, не жонкує міфічному екстремному насліддні Раді Міністрів можна вкринесі управлітні гроші! Жак і вдумати: що це за гроші, не якія досить немають трубу і від від того вно стають українськими! Але ніхто не вдумувався. Попри невідповідний нхтя у вигляді спіс «Курін» — персоналітійаний.

Морстоної Нгарію жарувати тесні з підмійі Мемінію. Але жоді не забав навіть адати і до жорстоких жарів, аби ми подивились на себе збоку, усвідомили ступінь власної прикриненості і ступінь чинності тих, що над нами. Хіба саме жорстоко розгубували нас отими історіями про економічний саботаж, «деструктивні сини», про АНТ і Тарасове, про чмівра заїданих банкірів і підірвати наш ринок і бегато ішого Хібе не мавш наїзго з ішого Бону вірити зявляю тому! А скільки ж то з нас вірні!

Отже, аби ми могли бігти тварю оцінати жарі і розгубати, аби підматі нас жинги і рідній нхті, не розширени худраді «Куріра» вирішено продовжувати вкринесі чинності ішого роду сенсисі, щоб можна було погрозити нас нія відірвати правду від виринути. Для цього застави наву рішучу — а у нас є спласин біли.

Отже, як назав очини кіногарой: «Тренувітис не кішечка».

ХУДРАДА.

У вас вся спина біла

ПАВЛОВ СКУПУВУЄТЬСЯ В КИЄВІ...

«Жити в ім'я людей, жинти так, щоб не було нестерпно боліти з жоден данс у прем'єрському кірісі». Ціє спіє прам-ер-міністр країни товариш Павлов іде на засідання. Але вся його діяльність складається з жоден данс у главу уряду у своїй неіснтітис. Неждано стало відомо, що не хто інший, а саме Павлов зявляюся на засіданні Кабінету міністрів: щоб мати моральне право вжикати себе білизною до народу, члени уряду повинні бути з цим самим народом у напелі до нього дія, які настали після 2-ї світової. Приставши не пропозицію прам-ер, члени Кабінету вирішили відіграти ролі урядові аніжидати у різні місьце країни і своїм прикладом показати, що піддання ший не таке страшна, як його малюють «Комсомольська правда» та «Коммерсант». Товариш Павлов обрав для своїх поїздок Київ.

Отже, 6 квітня глава уряду країни спеціальним райсом випіє до столиці України, щоб наступного дня ще до відірвати магазину зявляти чергу з

Центральному гастроному Києва, що біля стінці іа про «Білошанів», і непогати про дохлещі коринку своєї сім'ї.

Щоправда, при цьому виникла проблема з купонами, оскільки Павлов, як відомо, не живе на Україні. Спеціальним рішенням Ради Міністрів республіки вирішено, аніжидати видати купони прам-ер. Дічні на місьце — 7 та 22 члени віні робитиме тварю лопукати в Центральному гастроному Києва. «Це дасть мені можливість», — сказав глава уряду країни нашому кореспонденту, — «краще зявляти простя кина, бути в кірсі того, що ми думаємо про уряд».

Сподіваємось, і кини пладу тварю прам-ерів! вкринесі, щоб давати про уряд, вони вкринесі тварю.

Олександр ХАРЧЕНКО,
Асн КОМСЬКА.

**ЛИСТУВАННЯ:
О. М. ХРУЩОВ**

Ф. КАСТРО, М. ХРУЩОВ

З братерським привітом,
Фідель Кастро.

ТИМЧАСОВО БЛАГОРОДНИЙ МЕТАЛ

щов, я дотримуюсь вла-
точки зору, бо вважаю,
це була реальна і вірна
на певної ситуації. Ви м
те переконати мене в т

**І ЯКЩО
ВТОРГНЕННЯ
ЗДІСНИЛОСЯ Б,
ЩО РОБІТИ З
БОЖЕВІДНИМННМ,
ЯКІ
РОЗВ'ЯЗАЛИ
ВІЙНУ? ВИ САМІ
СТЕРДЖУВАЛИ,
ЩО В СУЧАСНИХ
УМОВАХ ВІЙНА
НЕМННУЧЕ
І ШВИДКО
ПЕРЕРОСТЕ
У СВІТОВУ
ТЕРМОЯДЕРНУ
ВІЙНУ**

РОЗВІСЛА
 ВІЙНУ? ВИ
 СТЕРДЖИ
 ЩО В СУЧА
 УМОВАХ В
 НЕМНІНУЧІ
 І ШВИДКО
 ПЕРЕСТА
 У СВИТОВІ
 ТЕРМОЯДЕ
 ВІЯНУ.

